

LOTSARNA *på* DALARÖ

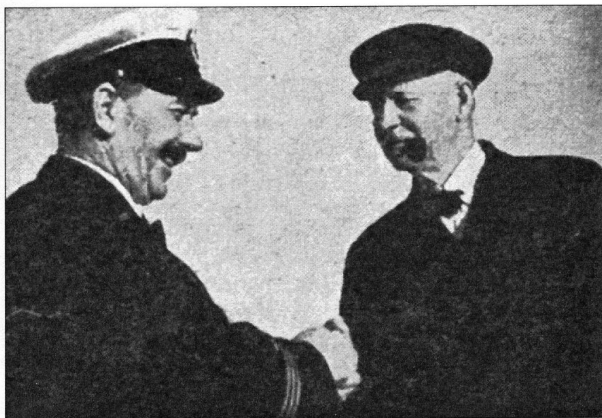
Signalflaggan i 6 fält — 3 gula och 3 blå — är internationell och betecknar bokstaven G. Dess innebörd är »Jag behöver lots», och denna kallelse uppmärksammas av alla världens lotsar.

Lotsarna är skärgårdens adelsmän, har det sagts. Och det ligger något i det. Yrket går i arv från far till son - har gjort det i många generationer. Westerberg, Öhman och Bohman är namn med klang i, de ha funnits i lotsverkets rullor lika länge som rullorna funnits till. Lotsarna är män, som är befriade från krigstjänstgöring - deras yrke är en enda lång beredskap i allmännyttans tjänst. Vare sig kriget rasar in på knutarna eller fred råder, vare sig havet stormar eller ligger spegelblankt måste lotsen göra sin plikt. Väl ombord på den båt han skall föra från sin station till en annan är han chef ombord. Så länge lotsen är ombord är den ordinarie kaptenen befriad från allt ansvar: det är kronans befullmäktigade man, lotsen, som svarar för fartyg, befäl, manskap och last.

När kriget tangerade våra svenska farvatten stängdes flera av de yttre lotslederna, och de inre fingo ta hela arbetsbördan. Till de mest ansträngda hör alltjämt Dalarö, där varje timme på dagen ett nytt fartyg går ut, okända öden till mötes. Här skötes nu ruljansen av icke mindre än 25 lotsar från olika stationer - de ordinarie dalarölotsarna är under normala förhållanden bara 7. Under loppet av två månader har icke mindre än 1600 svenska och utländska fartyg passerat i Dalaröleden. Man räknar hastigt nog ut, hur många det blir om dagen. Under dessa två månader har flera av lotsarna kanske fått ligga i egen säng två eller tre gånger. De andra nätterna har tillbringats ombord på fartyg eller i väntan på lotsning i väntrummet inte alltför bekväma brits på lotsstationen. Det är karlar, som kan utstå strapatser. (FiB-foto: Gullers.)

Kurt Sjöblom har varit gift i tio månader. Fru Barbro är strålande glad över att få träffa sin man en enda timme på dagen. Under de senaste månaderna har han fått ligga hemma en enda natt.

Pensionerade mästrelotsen Öhman måste ned till lotsstationen ett tag för att se, hur hans yngre kollegor sköter sig. Lotsförmanen G.I. Engström rapporterar att allt går som det skall.

FIB Detta reportage är hämtat från veckotidningen FiB, Folket i Bild, 1942.

Det är fel i artikeln om lotsens ansvar: Det är kapten och redaren som har ansvaret men delegerar detta till lotsen. En lots är krigsplacerad och det innebär stora krav på tillgänglighet.

Ett fartyg på ingående! Mästerlotsen sätter kikaren till ögat för att se, om lotsflagg är hissad. Om några sekunder kommer kanske lotssignalen, och han gör sig beredd att gå ut för att göra sin plikt.

Här är en grupp av skärgårdens adelsmän som har något att berätta för varandra. Till vänster skymtar gamle mästerlotsen F R. Öhman. De övriga äro tre Sjöblom och en Westin.

Vighet och gammal vana underlättar äntringen som många gånger kan vara besvärlig nog.

Kronolotsen Oscar Fagerlind har en timmes tid på sig och han faller i sömn, som han går och står. Senaste dygnet har han varit i tjänst 20 timmar. Och om en timme är han på väg till Landsort igen och gör om turen!

Konrad Wahrenberg har varit ordinarie lots i mer än 5 år och bär alltså tre galoner på rockärmen precis som kapten vid flottan. Han har hunnit med att lotsa under två världskrig, en spänstig 50-åring.